

ZAPISNIK

sa 21. sjednice Komisije za praćenje i kontrolu postupka privatizacije Skupštine Crne Gore, održane 12. juna 2015. godine.

Sjednica Komisije je počela u 10 sati i 15 minuta.

Sjednici su prisustvovali članovi Komisije: **Janko Vučinić** (predsjednik Komisije), **Branko Čavor** (zamjenik predsjednika), **Zoran Jelić**, **Željko Aprcović**, **Obrad Gojković**, **Veljko Vasiljević**, **Goran Tuponja**.

Sjednici Komisije je predsjedavao Janko Vučinić, predsjednik Komisije.

Sjednici su prisustvovali i predsjednik Tenderske komisije **Branko Vujović**, sekretar Tenderske komisije **Ivana Šanović Jovičević**, sekretar Ministarstva zdravlja **Zoran Kostić**, izvršni direktor Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **Zoran Bošnjak**, predsjednik Odbora direktora Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **dr Đuro Marić**, predsjednik Sindikalne organizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **Vuko Šabović** i koordinatorka Istraživačkog centra MANS-a **Ines Mrdović**.

Sjednici su prisustvovali i savjetnik za ekonomska pitanja u Komisiji **Marko Popović** i stručni konsultant **Radoš Zečević**.

Sjednicu su pratili predstavnici medija.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Kontrola postupka privatizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo;
2. Tekuća pitanja.

Prva tačka dnevnog reda

KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE INSTITUTA „DR SIMO MILOŠEVIĆ“ AD IGALO

U svom uvodnom izlaganju predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je naglasio da se Komisija na samom početku susrela sa problemom dokumentacije potrebne za praćenje

procesa privatizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo. Naime, Savjet za privatizaciju je označio tajnom dokumentaciju za 13 privatizacija, među kojima je i Institut, navodeći u obrazloženju da bi se otkrivanjem podataka nanijela šteta interesima i bezbjednosti Crne Gore. Predsjednik Komisije Janko Vučinić se nije saglasio sa tim, smatrajući da je dostupnost i javnost dokumentacije neophodna. Naveo je da je taj problem razlog zakazivanja 21. sjednice Komisije, na kojoj će se iznešena problematika pratiti na osnovu dostupnih informacija iz medija. On je, takođe, naveo da International Wellness Group (IWG) iz Londona nije kredibilna i nema bonitet da privatizuje tako značajno preduzeće kao što je Institut, iako Tenderska komisija smatra da je IWG ispunila sve uslove javnog tendera. Izjavio je da postoji predlog da se u Skupštini donese zakon za uvođenje moratorijuma na privatizaciju Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo na period od narednih 5 godina. Otvorio je raspravu i dao riječ predsjedniku Sindikalne organizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo Vuku Šaboviću.

Predsjednik Sindikalne organizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **Vuko Šabović** u svom izlaganju je naveo da je četvrti tender za prodaju većinskog paketa akcija Instituta otvoren krajem januara 2014. godine. Sindikalna organizacija je u tom periodu nastojala da se uključi u direktan proces pregovora. Takođe, istakao je da su sa predsjednikom Tenderske komisije Brankom Vujovićem imali korektnu komunikaciju. Međutim, po njegovim riječima ta komunikacija nije bila dovoljna zato što pružanje informacija *post festum* nije dovoljno i da je od ključne važnosti bilo da se ovaj sindikat uključi u direktne procese pregovora, posebno tokom januara 2015. godine kada su pregovori bili najintenzivniji i kada je napravljen nacrt ugovora. On je istakao da su se u više navrata obraćali javnosti, formirali radnu grupu za socijalni program i da je samo dio njihovih zahtjeva ispunjen. Takođe, interesovalo ga je kakve su nadležnosti Komisije za praćenje i kontrolu postupka privatizacije, koliko ista ima uticaja u procesu i izrazio nezadovoljstvo što Komisija nije i ranije reagovala.

Predsjednik Komisije je pojasnio da Komisija nema nadležnosti kada je u pitanju izbor članova u Savjetu za privatizaciju i Tenderskoj komisiji. Riječ je dao koordinatorki Istraživačkog centra MANS-a **Ines Mrdović**.

Predstavnica MANS-a se u svom izlaganju osvrnula na nekoliko stavki kada je u pitanju proces privatizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo. Ona je prvo istakla razliku između prodajne cijene od 10.000.000 €, po kojoj Vlada Crne Gore namjerava da proda većinski paket akcija Instituta i stvarne vrijednosti ove kompanije. Istakla je da je Vlada svoju procjenu zasnovala na zastarjelim podacima iz 1995. godine za koju smatra da nije realna tržišna vrijednost, već da je ona višestruko potcijenjena. Revizorski izvještaj za 2013. godinu pokazuje da zemljište vrijedi 24.000.000 €, a građevinski objekti 64.000.000 €, odnosno kvadrat zemljišta bi iznosio 120€, a kvadrat građevinskog objekta

465€. Sljedeća stavka na koju je ukazala jeste netransparentnost postupka i budući investitor. Ona je napomenula da je ovo jedna od 13 privatizacija na koju je Vlada odlukom stavila znak tajnosti, usljed čega ne znaju detalje investicionog programa, socijalnog programa, kao ni da li će budućem investitoru biti omogućeno da založi imovinu da bi došao do kredita kako bi realizovao sam investicioni program. Takođe, ne znaju koji su raskidni uslovi, sudska nadležnost kao ni iznos partnerskih garancija i porijeklo novca. Pitala je predstavnike Savjeta za privatizaciju ko je investitor, kao i da objasne ko je Vadim Opeskin. Prema MANS- ovim istraživanjima to je jedan od povezanih investitora, čovjek koji ima i britanski i ruski pasoš, kao i 50 povezanih kompanija, što upućuje na činjenicu da on stalno kupuje i gasi kompanije. Interesovalo ju je da li je Savjet radio ukupnu mrežu investitora. Istakla je da je ovo jedna relativno zdrava kompanija, posebno kada se ima u vidu vrijednost objekata kojima raspolaže, ali je ipak prinuđena da se kreditno zadužuje jer im se obaveze ne plaćaju redovno. Pitala je rukovodstvo kompanije za odložene poreske obaveze koje se nijesu knjižile. S tim u vezi, nju je interesovalo kako je to moguće i da li se radi o fingiranim finansijskim izvještajima. MANS smatra da treba obustaviti ovu privatizaciju, prvo utvrditi stvarnu vrijednost i učiniti postupak transparentnim.

Izvršni direktor Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **Zoran Bošnjak** u svom izlaganju je istakao da se radi o trenutno najznačajnijoj državnoj firmi sa oko 57% akcija, da se radi o velikom kolektivu. Broj radnika je krajem 2014. godine bio 696, a u ovom trenutku 784 (u prosjeku 724). Kao izvršni direktor trudio se da održi poslovanje kompanije pozitivnim, kao i redovnost u primanju zarada. Međutim, istakao je da je teško održavati likvidnost kompanije. Jedan od glavnih razloga je zastarjelost objekata i opreme (prva faza izgrađena 1970. godine, a druga faza 1986. godine). On je istakao da sa svoje trenutne pozicije ne želi da se bavi time da li je postupak privatizacije dobar ili nije, jer nije kompetentan, ali smatra da je Institutu neophodan strateški partner, da se mora uložiti i u opremu i u objekte. Sa posebnim ponosom je istakao da su radnici najveći kapital Instituta, da su to visokoobrazovani ljudi zbog kojih su u 70% slučajeva gosti ponovo dolazili i zbog kojih Institut toliko traje.

Predsjednik Odbora direktora Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **dr Đuro Marić** najprije je istakao da postupak privatizacije ne vodi Odbor direktora već Savjet za privatizaciju i Tenderska komisija. On se slažio sa gospodinom Bošnjakom da je Institutu potreban strateški partner. Naveo je da je Institut nastao 1949. godine, da je rađen za tržište bivše Jugoslavije, koje je sada potpuno drugačije i da se tako glomazan sistem održava na pozitivnoj nuli godinama samo zahvaljujući izuzetnom naporu radnika. Glavna djelatnost kompanije je pružanje medicinskih usluga i od toga se ostvaruje 70%-80% finansijskih priliva, da se to mora naglasiti kroz proces privatizacije i da se mora

insistirati na očuvanju osnovnog proizvoda Instituta i na poštovanju Kolektivnog ugovora i prava radnika, da se moraju obezbijediti adekvatne garancije, da se mora strogo voditi računa o kredibilnosti budućih partnera. On je svoje stavove uputio predsjedniku Tenderske komisije i Savjetu za privatizaciju.

Sekretaru Ministarstva zdravlja **Zoran Kostić** u svom izlaganju se takođe osvrnuo na činjenicu da je 13 privatizacija pod znakom tajnosti, među njima i Institut, i da bi se uzdržao od bilo kakvih komentara, navodeći da je Ministar zdravlja član Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte. On se saglasio sa iznesenim stavovima da je veoma bitno naći kvalitetnog strateškog partnera, da je interes svih da to bude kvalitetna privatizacija koja će sačuvati, a potom i unaprijediti zdravstvenu zaštitu u dijelu fizikalne medicine kao osnovnog proizvoda ove kompanije.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** je još jednom istakao značaj i neophodnost javnosti dokumentacije i transparentnosti cijelog procesa privatizacije Instituta. Imajući u vidu dugu i bogatu tradiciju Instituta, ali i negativne posljedice prethodnih privatizacija, on je još jednom apelovao da se ovaj proces učini transparentnim i da se ispita bonitet IWG firme za koju nijesu htjeli da garantuju ni američka ni britanska ambasada u Crnoj Gori kako bi se izbjeglo da se umjesto Instituta u budućnosti pojave zgrade, apartmani i vile. Ako se dokumentacija ne učini javnom, jedno od rješenja je i donošenje lex specialis zakona za uvođenje moratorijuma u privatizaciju Instituta. Potom je dao riječ predsjedniku Tenderske komisije Branku Vujoviću.

Predsjednik Tenderske komisije **Branko Vujović** je na samom početku izjavio da smatra hendikepom činjenicu da članovi Komisije nemaju pristup dokumentaciji kao rezultat postavljanja znaka tajnosti na istu, zbog čega je dao inicijativu da se članovi Komisije uključe među one kojima je taj pristup odobren.

Gospodin Vujović je rekao da je ovo četvrti tender i da je postupak sprovođenja tendera rađen uz pomoć advokatskih kancelarija Tomić iz Beograda i Horvat iz Zagreba. Na osnovu uvida u dokumentaciju konstatovano je da International wellness group (koja ima 5 kompanija) ispunjava sve uslove iz javnog poziva. Po pravilima tendera učesnik može biti investicioni fond, banka ili kompanija koja ima finansijska sredstva, ali mora imati ugovor o upravljanju sa nekim ko ima iskustva iz ove oblasti. Svi bi voljeli, kako kaže Vujović, da to umjesto ove grupe bude neki strateški partner jer bi svi bili ubjeđeniji u postizanje dobrih rezultata. Zbog toga su članovi Savjeta za privatizaciju bili posebno oprezni oko koncipiranja ugovora i obaveza koje proističu iz ugovora.

U nacrtu ugovora obaveza ponuđača je da obezbijedi minimalna ulaganja u društvo od 50.000.000 € u roku od 5 godina od preuzimanja društva za rekonstrukciju, renoviranje i unapređenje druge faze, s tim da druga faza bude do nivoa 4 zvjezdice, a Vila Galeb do nivoa 5 zvjezdica, a u medicinsku opremu 10.000.000 €. Predlog za nabavku

opreme radio je stručni kolega iz Igala i sadrži ono što su medicinski eksperti iz ove ustanove smatrali najneophodnijim, što je prihvaćeno od strane ponuđača.

Od prve faze je planirano ili je bilo planirano da se nakon četvrte godine, nakon što se studijom utvrdi da li je isplativije renoviranje prve faze (1970. sagrađena) ili građenje novog sadržaja, uloži 90.000.000 €.

Zavisno od studije izvodljivosti i u skladu sa planskom dokumentacijom, ponuđač je ponudio dalja ulaganja u roku od 5 godina u iznosu od 127.000.000 € i očekivano ulaganje u periodu od od 6 do 8 godine u iznosu od 55.000.000 €. Ponuđač je prihvatio obavezu da sprovede program zapošljavanja i da obezbijedi kompaniju u periodu od najmanje 3 godine i da ispoštuje Kolektivni ugovor, kao i da, u slučaju da se ne ispoštuje ugovor, u roku od dana nastanka obaveze pa do 60 dana ispuni nastale obaveze. Kompanija kupac i Fond zdravstva će potpisati ugovor o korišćenju usluga Kompanije sa odloženim stupanjem za period od 4 godine za 100 000 noćenja (sada oko 63 000 noćenja) po cijenama koje sada važe. Nakon toga, cijena će se dogovarati sa Fondom zdravstva.

Ponuđač je prihvatio pravo prodavca da raskine ugovor u slučaju da nastupi neka statusna promjena u investicionom periodu kao i prihvatio obavezu da za vrijeme investicionog programa kupac ne može bez prethodne saglasnosti prodavca otuđiti, prodati ili na bilo koji način raspolagati imovinom kompanije u cjelini tj. konstituisati bilo kakav teret nad imovinom, akcijama preduzeća. Takođe, ponuđač je prihvatio pravo prodavca da raskine ugovor i kao ugovornu kaznu zadrži 100% iznosa kupoprodajne cijene. To je garancija kao ugovorna obaveza da se za slučaj nepoštovanja investicionih obaveza u bilo kojoj fazi sprovođenja može raskinuti ugovor. Akcije bi se u tom slučaju vratile prethodnom vlasniku i zadržala bi se cijena u visini od 10.000.000 €.

Investitor planira da obezbijedi potrebna sredstva za investicije iz jednog jakog investicionog fonda iz Londona. Taj investicioni fond je samo u poslednja tri mjeseca prošle godine investirao preko 500.000.000 funti. Osim toga Evropska banka za obnovu i razvoj je iskazala interesovanje za učešće u projektu.

Što se tiče Sindikata kompanije, gospodin Vujović smatra da su oni imali i da dalje imaju korektnu saradnju sa njima. Sindikat Igalo, prema njegovim riječima više nije direktno uključen u pregovore jer su njihovi zahtjevi prihvaćeni, odnosno prihvaćena je obaveza poštovanja Kolektivnog ugovora sa dopunama koje treba usaglasiti sa zakonom.

Što se cijene akcija tiče i njene adekvatnosti sa vrijednošću imovine, on kaže da kada bi se prodavala imovina to bi bila drugačija vrijednost, ovdje se prodaju akcije preduzeća u koje treba dosta ulaganja i kada se formira cijena onda se mora imati u vidu cjelokupan finansijski segment. Pošto ovdje nema investicija na koje se može dati kredit ili opterećenje imovine, što znači da investitor mora da obezbijedi ta sredstva, ipak treba

imati u vidu da li se tih 50 +10.000.000 € može vratiti u određenom periodu. Iz tog razloga treba cijeliti realnost kada je u pitanju ova cijena.

U odnosu na potvrđivanje same kredibilitnosti IWG grupe od strane predstavnika američke i britanske ambasade, on je izjavio da su na prezentaciji ponude u Podgorici bili predstavnici obje ambasade kao i predstavnici Evropske banke, međutim iako su očekivali, oni se nijesu pojavili na prezentaciji ponude u Institutu. Po njegovom mišljenju to odustvo je opravdano, jer je medijska kampanja uvukla ove ambasade u priču da one stoje iza sklapanja biznisa. Predstavnik Evropske banke je bio na obje prezentacije i potvrdio spremnost za učestvovanje u finansiranju ovog projekta.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** se još jednom osvrnuo na problematiku dokumentacije i činjenicu da i nakon njegove urgencije oznaka tajnosti nije uklonjena sa važne dokumentacije, napominjući da IWG nije kredibilan partner, da mora dobro da se ispita. Napravio je poređenje sa privatizacijom „HTP BOKA“ koja je uprkos garancijama i kontrolorima, imala loše rezultate i zbog toga napomenuo da niko ne bi želio da se to dogodi sa Institutom.

Predsjednik Sindikalne organizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **Vuko Šabović** je ponovo istakao da je imao korektnu komunikaciju sa predstavnicima Savjeta za privatizaciju, ali njihovi zahtjevi da direktno učestvuju u pregovorima nijesu ispunjeni, već su na sopstveno insistiranje dobili priliku da prisustvuju prezentaciji ponude u Institutu. Tada su iznijeli svoje zahtjeve predstavnicima IWG grupe, ali nijesu dobili pisanu garanciju za svoje zahtjeve, niti su dobili nacrt programa, kao što im je obećano na prezentaciji od strane predstavnika IWG grupe. Takođe, napomenuo je da je gospodin Vujović u svom izlaganju u Skupštini opštine pomenuo Sindikat, da su zahtjevi Sindikata korektni i da će se na njih odgovoriti pozitivno. Međutim, oni ni dan-danas nemaju nikakav odgovor.

Obrad Gojković, član Komisije, na samom početku svog izlaganja obavijestio je prisutne da su Neven Gošović, Mladen Bojanić Dritan Abazović i on podnijeli tužbu Upravnom sudu za poništenje rješenja o tajnosti podataka Savjeta za privatizaciju. On je izjavio da su u Skupštini opštine Herceg Novi tražili da Opština podrži moratorijum od pet godina i da država u tom periodu preuzme odgovornost. Takođe, postavio je sljedeća pitanja, istakavši da će ih, u slučaju da ne bude zadovoljan odgovorima, proslijediti Tužiocu. Prvo pitanje je postavio menadžmentu i predsjedniku Sindikata - da li su imali kontakte sa investitorom, da li postoje zapisnici sa tih sastanaka, ko je imenom i prezimenom predstavljao investitora i u kojoj funkciji, da li su u ime investitora učestvovali državljani Crne Gore i ko. Drugo pitanje upućeno je gospodinu Branku Vujoviću. Interesovalo ga je zašto je zemljište kod Instituta procijenjeno po znatno nižoj cijeni (120€ m²), kad je nedaleko od lokacije Instituta Opština kupovala kvadrat

nekvalitetnijeg zemljišta po većoj cijeni (210€ m²). Treće pitanje je uputio gospodi Bošnjaku i Mariću - da li je bilo ko od lokalnih političkih struktura prije tendera bio zainteresovan za privatizaciju Instituta. Četvrtim pitanjem tražio je objašnjenje zašto u pregovore nije bila uključena stara lokalna vlast nego su tek nakon izbora uključili novu lokalnu vlast. On smatra da se lošim privatizacijama hercegnovskih preduzeća (PKB, HTP Boka, Prvoborac) Herceg Novi pretvara u nerazvijeni sjever.

Veljko Vasiljević, član Komisije, u svom izlaganju se osvrnuo na sve do sada sprovedene postupke privatizacije istakavši da do sada ni u jednom nije bilo predstavnika sindikata i radnika i zaključio da su sve bile neuspješne i neozbiljne. U odnosu na tajnost ugovora smatra da pred Komisijom ne smije da bude tajni, osvrnuvši se na tajnost ugovora vezanih za privatizaciju KAP-a, EPCG i Telekoma. On smatra da se radi o manipulisanju državnom imovinom, a ne ozbiljnom vođenju iste što važi i u slučaju Instituta. Pitaو je u kojem dosadašnjem postupku privatizacije su tražene garancije i kako su iste naplaćene, s obzirom da nijedna nije ispunila ciljeve privatizacije.

Branko Čavor, zamjenik predsjednika Komisije, ocijenio je pozitivnim što je planom rada predviđeno da se Komisija ne bavi samo privatizacijama koje su završene već i onima koje su u toku, kao i budućim privatizacijama. Kazao je da bi sva mišljenja iskazana na sjednici trebalo da idu u pravcu donošenja najbolje odluke, koju donosi onaj ko je za to nadležan, tj. Tenderska komisija i Savjet za privatizaciju. Takođe, naveo je da su se svi prisutni složili da su Institutu neophodna ulaganja i strateški partner, ali da je veoma teško naći dobrog strateškog partnera, u prilog čemu govori činjenica da se kroz više pokušaja nije uspjelo do njega doći. Ulaganja koja su potrebna Institutu nijesu mala, ali da će ulaganja koja budu realizovana u budućem periodu imati multiplikativan efekat, kao i da zaposleni predstavljaju perspektivu Instituta. On smatra da za svaku buduću privatizaciju treba usvojiti i sprovesti model prisustva predstavnika lokalne zajednice u Tenderskoj komisiji, te da će Komisija svoje preporuke uputiti nadležnim organima.

Predsjednik Komisije se takođe složio da je Institutu potreban strateški partner, ali ne po bilo kojoj cijeni.

Predsjednik Tenderske komisije **Branko Vujović** smatra da je Tenderska komisija ispoštovala sve obaveze koje je imala i to naglašava zbog svih iskazanih negodovanja povodom organizacije prezentacije i ostalog dijela postupka.

U vezi sa pitanjem gospodina Gojkovića o visini prodajne cijene, on je istakao da se prodaju akcije preduzeća, a ne zemljište, i da treba imati u vidu sve modele poslovanja, da zbog biznisa i prinosa na uloženo treba biti realan.

Na pitanje zašto rukovodstvo Opštine ranije nije bilo uključeno u pregovore, gospodin Vujović je dao odgovor da je rukovodstvo kontaktirao čim se pojavio ponuđač. On smatra da je rukovodstvo Opštine možda i ranije moglo biti kontaktirano, ali da je to

ipak odluka Savjeta za privatizaciju. On je na kraju istakao da je ovaj ugovor o privatizaciji Instituta mnogo kvalitetniji u odnosu na ugovore iz prethodnih privatizacija.

Predstavnica MANS-a **Ines Mrdović** se ponovo osvrnula na problematiku tajnosti dokumentacije. Ona je izjavila da je četvrti tender za privatizaciju Instituta raspisan početkom prošle godine (2014. godine), da su oni na osnovu Zakona o slobodnom pristupu informacijama tražili uvid u tendersku dokumentaciju prošle godine i da im je Savjet odbio taj zahtjev. Odluka o označavanju dokumentacije stepenom tajnosti je donešena početkom ove godine (2015 godine). MANS je podnio tužbu pred Upravnim sudom i nedavno su dobili Odluku Upravnog suda u kojoj se navodi da im Savjet omogući uvid u dokumentaciju.

Predstavnica MANS-a smatra da je neutemeljeno tvrditi da se tajnost podataka proglašava iz razloga što finansijski izvještaji neke kompanije treba da budu tajni. Po njenom navođenju, na britanskom registru možete dobiti kompletne finansijske podatke bilo koje firme koja vas zanima. Takođe, zanima je kada je prva faza Instituta u pitanju, da li je investitoru dozvoljen apartmanski ili bilo koji drugi oblik gradnje i ako jeste u kom obimu (u m²). Zanimalo je, takođe, da li kupac može da založi svoje akcije i da li je Vlada Crne Gore i na koji način uključena u pregovore sa Evropskom bankom za obnovu i razvoj. Upitala je kako se zove investicioni fond iz Londona koji će finansirati ovaj projekat.

Izvršni direktor Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **Zoran Bošnjak** izjavio je da nadležnost menadžmenta Instituta nije procjena da li je riječ o dobrom ili lošem ponuđaču. On smatra da Crna Gora ima i Tendersku komisiju i Savjet za privatizaciju čiji su članovi ljudi različitih stručnih profila i da on ne može sebi dati toliki značaj. Takođe, izjavio je da ne zna da li su u ovoj privatizaciji zastupljeni politički interesi.

Predsjednik Sindikalne organizacije Instituta „Dr Simo Milošević“ AD Igalo **Vuko Šabović** je izjavio da je Sindikat Instituta dva puta bio u prilici da se sastane sa predstavnicima potencijalnog investitora. Na prvom sastanku nije vođen zapisnik, niti su članovi Sindikata vodili zapisnik, ali su bila tri člana iz Sindikata, Branko Vujović i trinaest predstavnika ponuđača. Drugi sastanak je održan u Institutu povodom prezentacije ponude, sastanak je počeo u 18h, trajao je dva i po sata i na njemu su razmijenjena mišljenja sa IWG-om. Tada je vođen zapisnik i on je izjavio da ga može dostaviti gospodinu Obradu Gojkoviću i ostalim članovima Komisije. Na kraju, izjavio je da je Institut veoma vrijedna i dragocjena institucija i zamolio da preovladaju interesi ekonomije a ne politike.

Željko Aprčević, član Komisije, u svom izlaganju je istakao da zbog nedostatka dokumentacije nije u mogućnosti da komentariše ovaj postupak privatizacije, ali se složio sa iskazanim stavovima da je Institutu potrebno renoviranje. On smatra da se u slučaju

prihvatanja ponude potencijalnog kupca za kupovinu 56% akcijskog kapitala države mora voditi računa o zaštiti prostora oko Instituta kako bi prostor ostao kompatibilan osnovnoj djelatnosti po kojoj je Institut prepoznat u svijetu. Ukoliko bi se državnom studijom lokacije dozvolila gradnja novog sadržaja, eventualna gradnja mora biti u potpunosti kontrolisana, a novi sadržaj mora biti u funkciji banjskog turizma i mora se zaštititi prostor od devastacije.

On se založio za ponovnu procjenu vrijednosti imovine Instituta, na šta je i revizija upućivala više puta, kako se ne bi koristili zastarjeli podaci (posljednja procjena rađena 1995. godine).

Goran Tuponja, član Komisije, u svom izlaganju se osvrnuo na završene privatizacije. S tim u vezi, zaključio je da je proces privatizacije u Crnoj Gori u većini slučajeva loše vođen, samo nekoliko preduzeća je, prema njegovim riječima, uspješno privatizovano. Smatra da se tim loše sprovedenim privatizacijama u stvari rasprodaje državna imovina i podmiruje budžetski deficit, umjesto da se novac dobijen od ovih privatizacija reinvestira u nova radna mjesta kako bi se stvarala nova vrijednost.

Predsjednik Tenderske komisije **Branko Vujović** je odgovorio na nekoliko pitanja. Prvo je naveo šta podrazumijeva prva faza investicija. To je investiranje 15 000 000 € u Vilu Galeb za koju je planirano podizanje do nivoa 5 zvjezdica, 25 miliona € u drugu fazu i 10 000 000 € u medicinsku opremu (ukupno 50 miliona €). Nakon četvrtre godine odlučivalo bi se da li prvu fazu Instituta treba renovirati ili graditi nove sadržaje. Gradnja u drugoj fazi privatizacije podrazumijeva dobijanje saglasnosti na planska dokumenta na osnovu studije lokacije, gdje investitor treba da ponudi svoja rješenja. Ukoliko bi se rješenja pokazala odgovarajućim, ona bi se implementirala u projektni zadatak.

Kada su pitanju sastanci sa EBRD-om (Evropska banka za obnovu i razvoj), on je istakao da nije riječ o pregovorima, već da su predstavnici ove intitucije izrazili spremnost za finansiranje ovog projekta.

Investicionim fondom preko koga investitor planira da obezbijedi sredstva za finansiranje projekta upravlja *John Sanderson*.

Akcije preduzeća investitor ne može opteretiti niti založiti.

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** insistirao je još jednom da se članovima Komisije dostavi dokumentacija sa koje bi se uklonila oznaka tajnosti, kako bi on bio u prilici da sazove novu sjednicu Komisije za 15 dana na kojoj bi se usvojili adekvatni zaključci.

Druga tačka dnevnog reda

TEKUĆA PITANJA

Predsjednik Komisije **Janko Vučinić** upoznao je članove sa pozivom koji je upućen Komisiji za učestvovanje na Prvoj konferenciji evaluatora Zapadnog Balkana koja će se održati 28. i 29. oktobra 2015. godine u Sarajevu.

Članovi Komisije su jednoglasno usvojili zapisnik sa 20. sjednice Komisije.

Sjednica je završena u 12 sati i 40 minuta.

SEKRETARKA KOMISIJE

Eliza Šećerović

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Janko Vučinić